

Kuba i FN: Slut på den sionistiska ockupationen. Ny internationell ordning av nöden.

Kuba i FN: Slut på den sionistiska ockupationen. Ny internationell ordning av nöden.

Kubas utrikesminister, Bruno Rodriguez Parrillas, tal i FN:s Generalförsamling under den 80e sessionen

Herr generalsekreterare:

Medan vi överlägger här är 2,2 miljoner människor i Gaza dömda till hunger på grund av folkmord, utrotning och etnisk rensning utförd av den sionistiska regimen, som är beroende av militära och finansiella förnödenheter och den straffrihet som garanteras av USA:s regering.

På Kubas regerings och folks vägnar upprepar jag min starkaste solidaritet med det palestinska folket och deras rättfärdiga sak för frihet, självständighet och ett slut på den sionistiska ockupationen. Om säkerhetsrådet visar sig maktlöst på grund av det veto som utövats eller hotats av USA och inte kan anta effektiva åtgärder för att få slut på detta barbari, har denna generalförsamling plikten och kapaciteten att främja konkreta åtgärder utan dröjsmål. Åtminstone måste den otvetydigt förklara Palestinas rätt att vara en medlem av FN inom dess gränser före 1967, dess huvudstad i östra Jerusalem och flyktingars rätt att återvända.

Elva miljoner människor, varav tre miljoner barn, dör varje år av hunger och därmed sammanhängande sjukdomar. Klimatkrisen

förstör nationer och liv, och ödelägger samhällen och ekonomier. En handfull länder och människor ackumulerar mer rikedom än den stora majoriteten av alla våra länder tillsammans. Kolossala ojämlikheter hindrar och försvårar hållbar utveckling.

Det har inte funnits något effektivt globalt svar på dagens allvarliga utmaningar. Det skulle inte kunna finnas något eftersom den nuvarande världsordningen återspeglar en svunnen tid, då de flesta utvecklingsländer inte ens existerade som självständiga stater. För åttio år sedan grundades FN med bara 51 medlemsstater. Idag har vi 193.

Den mest brådskande prioriteringen är att skapa en ny internationell ordning som garanterar fred, rätten till utveckling, suverän jämlikhet och utvecklingsländers deltagande och representation i globala politiska beslut; som tillgodoser det gemensamma bästa och välbefinnande i harmoni med naturen; och säkerställer utövandet av alla mänskliga rättigheter för alla människor.

Låt oss sträva efter en ny civiliserad samexistens, där solidaritet, internationellt samarbete och fredlig lösning av tvister råder som alternativ till krig, våldsanvändning, aggression och ockupation; en ny samexistens som står i motsats till strävandena om unipolär dominans och hegemoni. En ordning utan blockader eller ensidiga tvångsåtgärder, baserad på multilateralism och med full respekt för FN-stadgan och internationell rätt.

Även med sina begränsningar förblir FN det mest representativa organet i det internationella samfundet. Vi har en skyldighet att skydda och stärka det, i dess mellanstatliga väsen, på dess demokratiska grundvalar, som inte kan urvattnas i generaliserande agendor, med förbehåll för nyckfulla prioriteringar och regler som införs av den som tillhandahåller mest finansiering. Det är nödvändigt att betona generalförsamlingens centrala roll, som dess mest demokratiska och representativa organ.

Initiativet "FN80", som lanserades av generalsekreteraren, måste ha som primärt mål att stärka FN:s mellanstatliga karaktär och dess förmåga att bättre hantera dagens angelägna utmaningar. Vi måste avvisa det hotfulla förslaget om en ny doktrin som kallas "fred genom styrka", vilket innebär att påtvinga alla den US-amerikanska imperialismens godtyckliga vilja genom hot, tvång och aggression. Det är en doktrin utformad för att tillfredsställa ambitionerna hos en redan nedåtgående unipolär makt, som också svarar på stora transnationella företags intressen, på bekostnad av suveräna nationers och deras folks rättigheter, och av de värderingar som denna organisation byggdes på.

I Karibiska havet hägrar hotet om krig idag, med en extraordinär, offensiv marin och luftinsats, helt oberättigad, med missiler och landnings- och attackfordon, samt atomubåtar. Atomkapabla ballistiska missiler testskjuts upp. USA använder förevändningen att bekämpa brottslighet och narkotikahandel, en skröna som ingen tror på. Attacken och förstörelsen av båtar utan identifiering eller känd destination, morderna och utomrättsliga avrättningar av civila, avlyssningen av fiskefartyg och båtar, och USA:s aggressiva handlingar skapar en farlig situation som bryter mot internationell rätt och hotar regional fred och säkerhet.

Vi bekräftar på nytt vårt starka avvisande av hoten om aggression mot Venezuela och vårt fulla stöd för den bolivarianska och chavistiska regeringen i denna latinamerikanska och karibiska systemation och för den folkliga militära unionen ledd av den legitime presidenten Nicolás Maduro Moros.

Vi förkastar Monroedoktrinen och alla försök till militarisering, intervention eller imperialistisk dominans i Latinamerika och Karibien, som utropades till en fredszon i januari 2014 i Havanna, undertecknad av stats- och regeringscheferna i Latinamerikas och Karibiens staters gemenskap.

Den accelererade kapprustningen innebär en tävling på dödens och förstörelsens arena, med användning av extraordinära ekonomiska och materiella resurser som skulle kunna avsättas för fattigdomsbekämpning, utveckling och samarbete. Samtidigt kan de magra målen i Agenda 2030 inte uppfyllas; officiella utvecklingsbiståndsåtaganden ignoreras och finansieringen för att bekämpa klimatförändringarna minskar.

År 1960, inför just denna församling, uttalade den historiska ledaren för den kubanska revolutionen, Fidel Castro Ruz, och jag citerar: "Låt plundringsfilosofin försvinna, så kommer krigets filosofi att ha försvunnit."

Klimatförändringarna går obevekligt och snabbt framåt. De första sex månaderna i år har varit de varmaste som uppmätts. Förra året var redan det varmaste. Från just denna plattform ifrågasätts även vetenskapen och årtionden av kollektivt arbete för att skydda planeten. Om kapitalismens ohållbara produktions- och konsumtionsmönster inte förändras fundamentalt kommer vi att överstiga den ödesdigra tröskeln på 1,5 grader Celsius före 2030.

Utvecklingsländernas utlandsskuld, som redan är betald flera gånger om, växer och ackumulerar astronomiska räntor som en ny form av kolonisering. De åtaganden som gjordes vid den fjärde internationella konferensen om utvecklingsfinansiering måste genomföras, med ytterligare resurser och en specifik multilateral mekanism för skuldförhandlingar.

Vi lider av konsekvenserna av en mäktig kulturell dominans i en tid där digital teknik påverkar våra liv på ett alltmer accelererat och omfattande sätt. Ett fåtal transnationella företag, nästan alla US-amerikanska, påtvingar sina operativsystem och kontrollerar innehållet som ses, läses och hörs, och manipulerar mänskligt beteende. Vi lider av algoritmens diktatur. Vi måste fastställa gemensamma standarder i FN så snart som möjligt för att frigöra den transformativa potentialen hos ny teknik, särskilt artificiell intelligens, till allas fördel, samtidigt som vi minskar riskerna.

Utöver de utmaningar som Kuba står inför, till följd av sin status som en liten östat i utveckling, lider vårt land av den förödande och kumulativa effekten av den fientlighets- och ekonomisk kvävningsspolitik som USA fört i mer än sex decennier. Blockaden mot Kuba fortsätter och har blivit extremt strikt. Det är ett verkligt omfattande och långvarigt ekonomiskt krig, som syftar till att beröva kubaner deras försörjning och hållbarhet, deras existens som ett stödande, kultiverat och glädjefyllt folk.

Den som påstår något annat ljuger medvetet. Själva initiativtagarna till detta krig skryter med dess destruktiva effekt och dess förmåga att slå mot levnadsstandarden för ett helt folk från alla delar av planeten. Aggressionen har eskalerat till exempellösa nivåer under de senaste åtta åren, inklusive förföljelse och ekonomiskt tryck mot tredje part, de stater ni representerar, åtgärder som är alltmer komplicerade, kirurgiska och extraterritoriella. Det orsakar flera och extraordinära hinder för produktiv, kommersiell och finansiell aktivitet, och för de tjänster och den politik som garanterar social rättvisa och själva livet.

Kuba står idag inför en allvarlig situation med långvariga och dagliga strömavbrott, svårigheter att få mat, otillräcklig tillgång till mediciner, sämre kollektivtrafik, begränsningar av samhällstjänster och kraftig inflation som pressar ner realinkomsterna.

År 1960 utarbetade biträdande utrikesminister Lester Mallory det ökända memorandumet om tvång och blockad mot Kuba som har väglett den US-amerikanska regeringens agerande under alla dessa år, och fortfarande vägleder det idag. Det stod ordagrant, och jag citerar: "...alla möjliga medel måste snabbt användas för att försvaga Kubas ekonomiska liv...en handlingsplan som...uppnår de största framstegen i att beröva Kuba pengar och förnödenheter, minska dess ekonomiska resurser och reallöner, orsaka hunger, desperation och regeringens störtande." Slut på citat.

USA:s utrikesminister är idag reinkarnationen av den makabra individen.

Kuba är ett offer för terrorism och har varit ett offer för amerikansk statsterrorism i årtionden. I årtal, och fortfarande idag, organiseras och finansieras terroristhandlingar mot landet från US-amerikanskt territorium. Kända förövare av fruktansvärda aggressionshandlingar mot det kubanska folket lever fredligt i USA och med absolut straffrihet, vilket resulterar i tusentals dödsfall, lemlästningar och betydande materiella skador.

I enlighet med sitt ansvar mot terrorism och till stöd för FN:s insatser mot detta gissel har den kubanska regeringen under de senaste åren officiellt delat med sig av namnen och informationen på 62 individer och 20 organisationer bosatta i USA som har varit ansvariga för vålds- och terroristhandlingar och som från detta territorium fortsätter att delta i sådana handlingar mot Kuba. Inget svar har mottagits, och det är okänt om de amerikanska myndigheterna har vidtagit några åtgärder mot någon av dem.

Det är cyniskt att USA:s regering, i syfte att utöva politisk och ekonomisk tvång, stämplar Kuba som en statssponsor av terrorism, ett förtal som denna organisation inte delar, och inte heller någon av dess medlemsstater.

Många nationella institutioner, både bank-, finans- och kommersiella, i nästan alla länder som representeras här utsätts för hot på grund av denna felaktiga beteckning från USA:s regering. På grund av detta undviker deras banker oftast att göra affärer med kubanska enheter, erbjuda oss kredit, stödja vår kommersiella verksamhet eller kanalisera våra banköverföringar. Dessutom hotas medborgare i mer än 40 länder, som den amerikanska regeringen hotar med represalier om de, i enlighet med sina rättigheter, beslutar att besöka Kuba.

USA har inlett en våldsam kampanj av misskreditering och förföljelse mot det kubanska medicinska samarbetet, och trakasserier och tvång mot myndigheterna i de länder som tar emot det. Det är en strategi som förs direkt från USA:s utrikesdepartement. Det syftar till att förringa detta samarbete, som har räddat miljontals liv, och i många fall har varit det enda alternativet för tillgång till hälsovårdstjänster för stora grupper av människor. Detta altruistiska och stödjande samarbete bygger på absolut legitima bilaterala avtal och överensstämmor helt med de internationella samarbetsstandarderna för denna och andra internationella organisationer.

Jag bekräftar återigen att Kuba kommer att upprätthålla sina åtaganden gentemot alla länder med vilka det har bilaterala medicinska samarbetsavtal och program, och kommer att behålla sin vilja att utöka det med alla regeringar som är villiga att utveckla det, med respekt för internationell rätt och sin nationella lagstiftning, för sina folks välbefinnande.

Sedan 1963, nästan samma period som Mr. Mallorys memorandum, har 605 000 läkare och specialister utfört mer än 17 miljoner kirurgiska ingrepp och mer än 5 miljoner förlossningar i dussintals länder. För närvarande tillhandahåller fler än 24 000 sjukvårdspersonal tjänster i 56 länder.

Aggressionen mot Kuba förstärks av en kraftfull destabiliseringsmaskin som, från US-amerikanskt territorium och finansierat av den amerikanska federala budgeten, påtvingar en offensiv som syftar till att störa den allmänna ordningen, främja våldshandlingar, desorientera befolkningen och misskreditera vårt land. Detta är en okonventionell krigsstrategi som kombinerar emotionell manipulation med informationsförgiftning för att försöka införa ett klimat av hopplöshet och politisk demobilisering. Inför en sådan asymmetrisk anstormning stärks vårt folks beslutsamhet. Vi är medvetna om de stora utmaningar vi står inför och om behovet av att kreativt och med allas stöd styra den ekonomiska återhämtningen och stärka den välkända och effektiva socialpolitiken.

I juli förra året beskrev president Miguel Díaz-Canel: "Vi är inte en historisk slump. Vi är den logiska konsekvensen av en historia av motstånd och uppror mot övergrepp och orättvisa." Vi kommer inte att ge efter i våra ansträngningar att bygga våra drömmar om ett bättre och mer välmående socialistiskt land för alla, baserat på den konstitutionella ordning som vårt folk fritt valt, vilken garanterar suveränitet, nationell och kulturell identitet, och återspeglar landsfadern José Martí's dröm, sammanfattad i hans minnesvärda strävanden: "kubanernas hängivenhet till människans fulla värdighet" och "att uppnå all rättvisa".

Vi har utformat ett realistiskt ekonomiskt återhämtningsprogram, anpassat till vårt lands mycket unika och extraordinära förhållanden, medvetna om att vi måste övervinna blockadens förödande effekter, övervinna de brister som är inneboende i den nuvarande ekonomiska strukturen och, jag citerar Fidel Castro, "ändra allt som behöver förändras". Vi undviker att lura oss själva, men resultaten börjar redan märkas på makroekonomisk nivå, även om de ännu inte återspeglas i det dagliga livet, och inte heller ännu uppfattats av de kubanska familjerna.

Kuba är en fredens nation. Trots all den skada som USA har orsakat och fortsätter att orsaka, har vi alltid varit villiga att delta i en villkorslös dialog och försöka röra oss mot en respektfull och civiliserad relation, utan underordning eller begränsningar av våra suveräna befogenheter. Båda folken skulle dra nytta av den möjligheten.

Ett betydande antal kubaner bor här i USA, av vilka många idag känner sig hotade, efter att ha blivit avskyvärt förrådda av politiker som har gjort karriärer, särskilt i Miami, och berikat sig själva genom att påstås representera dem. Med den ständiga sådden av hat och politisk manipulation stöder dessa politiker nu opportunistiskt de främlingsfientliga, rasistiska och repressiva åtgärderna av hot och vedergällning som orättvist tillämpas mot dessa kubaner i USA. Man får inte glömma att den stora majoriteten av kubaner har kommit till detta land under mer än 60 år, drivna av de förhållanden som blockaden skapat och lockade av privilegiet av politiskt motiverade lagar och praxis för uppmuntran, acceptans och skydd, oavsett om de emigrerade lagligt eller inte.

Vi bekräftar vårt engagemang som ett BRICS-partnerland.

Vi avvisar tillämpningen av ensidiga tvångsåtgärder som syftar till att underkupa folkets suveräna vilja. Vi uttrycker vårt stöd för Vitryssland, Nicaragua, Venezuela, Zimbabwe, Demokratiska folkrepubliken Korea, Iran, Ryssland och andra nationer som har fallit offer för dessa åtgärder.

Vi bekräftar vår solidaritet med Nicaraguas försonings- och nationella enhetsregering.

Vi upprepar vårt stöd för Puerto Ricos folks oförytterliga rätt till självbestämmande och oberoende.

Systerländerna i Karibien förtjänar rättvis och differentierad behandling, samt gottgörelse för kolonialismens och slaveriets fasor.

Det internationella samfundet har ett stort ansvar gentemot det haitiska folket. Vi upprätthåller vårt blygsamma samarbete i hälsofrågor med detta systerland, och Kuba kommer att ansluta sig till alla internationella ansträngningar för att stödja det, baserat på respekt för dess suveränitet, utan påtvingande åtgärder eller militär intervention.

Vi stöder Argentinas legitima och suveräna rätt till Malvinasöarna, Sydsandwichöarna, Sydgeorgien och deras omgivande havsområden.

Kuba står fast vid sitt engagemang för fred i Colombia och står idag i solidaritet med president Gustavo Petro.

Afrika, mänsklighetens vagga, kan alltid räkna med Kuba och det kubanska folkets solidaritet. Vi stöder deras rättmätiga krav på ersättning för de skador som koloniseringen orsakat.

Vi bekräftar vår solidaritet med det västahariska folket och deras rätt till självbestämmande.

Vi bekräftar vårt stöd för principen "Ett Kina".

Vi motsätter oss NATOs aggressiva militära och kärnvapendoktriner.

Vi tror fullt och fast, utan utopi, att en bättre värld är möjlig. Vi tror på plikten att kämpa och arbeta för att uppnå den.

Jag upprepar president Raúl Castro Ruz ord, som yttrades från denna plattform i september 2015, och jag citerar: "Det internationella samfundet kan alltid räkna med Kubas uppriktiga röst inför orättvisa, ojämlikhet, underutveckling, diskriminering och manipulation, och för upprättandet av en mer rättvis och skälig internationell ordning, i centrum för vilken den mänskliga personen, deras värdighet och välbefinnande verkligen står."

Tack så mycket.

Radio Radio Rebelde 200927 (ZT)

La prioridad más urgente es crear un nuevo orden internacional que garantice la paz

HÄV BLOCKADEN AV KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72